

ARS-SACRA FESZTIVÁL (09. 19-27.) templomunkban!

Szeptember 19. (szó) templomok nyitott napja

146 Ünnepélyes megnyitó – Michels Antal plébános. Majd Szent Márk evangéliuma-felolvasás. Cserkészek nyitott napja. Egyenlő Esély Alapítvány: fogyatékkal élő személyek rajzkiállítás látható a fesztivál ideje alatt. Az alapítvány koordinátora: Téri Ildikó szociális-munkás. 176 Ovis mise

186-i misén Kájoni Kar (Veresegyház) szolgál. Vezető: Deme Csaba, majd a Kájoni Kar koncertjét hallhatjuk.

22. (k) 186 Greccio Kamara Kórus hangversenye

24. (cs) 186 A Magyar örökség díjjal kitüntetett Fővárosi Énekkar műsora. Karnagy: Krasznai Gáspár

25. (p) 186 Kuzma Levente orgonaművész hangversenye

26. (szó) 186 Szervita Kórus. Karnagy: Noseda Tibor

27. (v) 196 Kerekes Szilárd orgona bemutató és koncert.

LOVE UNTIL IT HURTS

Emlékmise Teréz anya halálának évfordulóján a Tömőben

Szombaton kora délután, gyönyörű napsütéses időben a Nővérek Tömő utcai Rendházában gyülekeztünk. Hajléktalanok, nagycsaládosok, segítők, fogadalmások, mindenki, aki tisztelte, szerette Teréz anyát.

18 éve, hogy megtért a Mennyei Házbá és egyedül maradtunk.

A misét Bajzáth Ferenc atya celebrálta, aki évtizedekig dolgozott a Rendért, józsefvárosi megtelepüléséért, a működtetésért. Éveken át volt spirituális vezetője a munkatársaknak, segítette a nővérek munkáját. Örömmel láttuk őt újra körünkben.

Prédikációjában felelevenítette Teréz anya magyarországi látogatásait, a rend megalapításának nehézségeit, az áldozatos munkát, amit sok sok segítő vitt véghez. És a Beszélte a Nővérek mindent felülmúló szeretetéről, ahogyan a szegények legszegényebbeihez lehajolnak, gondozzák, táplálják, segítik őket.

A szertartás után kis agapéra invitáltak minket a nővérek.

Ha az ember a Tömő utcába megy, együtt tölt egy kis időt a nővérekkel, akkor olyan tisztának érzi magát mint a patyolat. Megtisztul a lélek a nővérek közelségértől. Segít elviselni a nehézségeket, hordozni a keresztek. Menjünk gyakran a Rendházba, töltsünk sok időt a nővérekkel, segítsük munkájukat, hogy mi is részesei lehessünk Krisztus szomjának oltásában.

Kj

A KÉSZ JUBILEUMI X. ORSZÁGOS KONGRESSZUSA

Népes hallgatóság jelenlétében tartották meg az országház felsőházi termében a X. kongresszust. Mottója volt: igazság, igazságosság, szabadság. A neves előadók között a határon túli magyarok területekről is voltak előadók, akiknek révén összmagyar gondolatok merültek fel a témával kapcsolatban.

Az igazság, igazságosság és szabadságról teológiai, történelmi, jogi és filozófiai eszmefuttatásokat hallhattunk, amelyek a napi élethelyzeteket és politikai háttérüket is érintették. Az összesen 12 előadás olyan szerteágazó és gazdag volt, hogy szinte lehetetlen érdemben foglalkozni vele egy rövid híradásban, ezért csak néhány szempontot tudunk kiemelni.

Bábel Balázs érsek úr minden, az emberi igazságot meghaladó isteni igazságról beszélt. Részletezte a bibliai igazságfogalmat (aléteja) és azt, hogy az ember ezt igyekszik befogadni, úgy, mint Szent József, aki ezáltal lett igaz ember. Az isteni igazság meghaladja az ember földi igazságát és csak a végső időben válik teljessé számunkra. Horváth Attila egyetemi docens a jog és az erkölcs kapcsolatával foglalkozott, amely sajnos nem mindig esik egybe. Hazánkban elsősorban jogszolgáltatás folyik és nem igazságszolgáltatás. Ennek oka, hogy sokszor nem veszik figyelembe a keresztény erkölcsi elveket. Fekete Károly református püspök úr az ember belénk oltott szabadságvágyáról és az ebben munkálkodó Szentlélekről tartott előadást. A szabadságvágy akkor teljesül, ha a Szentlélek segítségével leküzdjük a kötöttségeinket, a kiszolgáltatottság szolgalmát Istent iránti fiú-élménnyé alakítjuk, a némaság (szájjár) helyett pedig ki tudjuk mondani életünket a Szentlélek által. Az eredmény pedig a valóban szabad lelkiismeret lesz. SutarSKI Konrad lengyel származású író történelmi párhuzamot vont a magyar-lengyel szabadságmozgalmak között. Részletesen kimutatta, hogy a történelem során egymást segítő két nép kölcsönösen miként segítették egymást a szabadságuk kivívásában és megtartásában. Osztie Zoltán atya, a KÉSZ elnöke az eddigi, főként elvi jellegű előadásokat összegezte rövid előadásában. Összefoglalásának frappáns címe volt egyik latin énekünk: vincit, regnat és imperat, amely himnusz Krisztus urunkra vonatkozik.

Rövid szünet után Bardonné asszony jogtanácsos emelkedett szólásra. Gyakorlati, önkormányzati kérdések kerültek sorra Budapest öngazgatásában. Rámutatott, hogy számos nemzetiségi önkormányzatot hívtak életre, amivel példát kívántak adni a körülöttünk lévő országok kormányainak, és elvárjuk tőlük, hogy hasonló módon cselekedjenek. Wetzel Tamás helyettes államtitkár a bevándorlással, ezzel az újkori népvándorlással foglalkozott. Jogilag értelmezte az EU egymásnak ellentmondó irányelveit, a migrációs politika hiányát és felhívta a figyelmet a különféle veszélyekre. Babály András nyírbátori plébános úr beszámolt pasztorációs tapasztalatairól egy faluközösségekben. Az egyszerű embereknél az igazság és igazságosság bibliai értelmezése napi gyakorlattá vált az együttélők között. Kovács Sándor főesperes úr mondandója középpontjában a szeretet és a szabadság egymásrautaltsága állt. Az ember csak azt teheti meg szabadon, ami a másoknak nem okoz kárt. Ebben a kontextusban a felebaráti szeretetnek van döntő jelentősége. Szent Pál szerint: a szeretet öröme az igazság győzelmében leli. Korhecz Tamás egyetemi tanár Délvidékről a nemzeti autonómiatörekvésekről értekezett. Az elszakított területek közül ők jutottak a legmesszebbre egy korlátozott autonómia kivívásával. De ennél tovább szándékoznak menni. Az igazságosság és a jog mentén először el kell fogadni a többségnek, hogy minden ember egyenlő, majd ki kell mondani a különbségeket is, így eljutunk a nemzetiségi külön jogokhoz. Az autonómia nem csak délvidéki, erdélyi stb. ügy, hanem európai ügy. A kongresszus Csorba Gábor társelnök úr zárszavával ért véget, aki megköszönte az előkészítőknak, előadóknak és a hallgatóságnak a részvételt.

Nagykálldi Csaba

PÉLDAÉRTÉKŰ CIVIL ÉS EGYHÁZI ÖSSZEFOGÁS

Budapest – 2015 augusztusában többször találkoztak a Józsefvárosban tevékenykedő menekültekkel foglalkozó civil és vallási szervezetek képviselői. Témáik között a hatékonyabb kommunikáció, a tapasztalatok megosztása, értékelése, a téli időszakra való felkészülés. A példaértékű összefogás résztvevői kéthetente találkoznak és a hosszabb távú együttműködésen dolgoznak. A találkozóknak a Józsefvárosi Evangélikus Egyházközség ad otthont.

A menekültek jelenléte eddig példa nélküli társadalmi összefogást igénylő kérdéseket vet fel hazánkban. A Keleti pályaudvar, valamint a II. János Pál pápa tér kiemelt fontosságú mind a migránsok, mind a velük kapcsolatba kerülő helyi lakosok és civilek számára. A menekültek növekvő száma, az őket övező, sokszor generált ellenszenv, a tél közelsége sürgetővé tette a segítő munka átgondolását. Ebből a felismerésből született meg az igény civil és egyházi részről is, hogy a Józsefvárosban és környékén tevékenykedő segítő munkájukat összehangolják, megismerjék egymás tevékenységét, tapasztalatcserével és közös megoldáskereséssel hatékonyabbá tegyék a szolgálatot – mondja **Moldován Szilvia** a találkozóközletgazdája és szervezője.

A találkozó témája az információcsere gördülékenységének megoldása a hatékonyabb segítés, munkaszervezés érdekében. Fontos a leghatékonyabb megoldásokat megtalálni, így a nyelvi és jogi akadályok leküzdésében vagy az orvosi és pedagógiai ellátás támogatását-, az adományok és az ételosztás kérdését és kommunikációját illetően. Az elsők a **Szent Egyed Közösség, a Segítsünk Együtt a Menekülteknek Csoport** és az **Ibn Kaldún Alapítvány** a Bicskén és Fóton élő menekült gyerekek között végzett pedagógiai munka tapasztalatait egyeztetette.

A találkozókon kiemelten foglalkoztak a civilek, a felekezetek és vallások képviselői a közös feladatként vállalt érzékenyítéssel, a negatív sztereotípiák felszámolásában végzendő ismeretterjesztő és pasztorális tevékenység előmozdításának lehetőségeivel – előadásokkal, szóróanyagokkal, egyházi és lakossági fórumokon való megszólalásokkal. A **Józsefvárosi Katolikus Plébánia** ezt a törekvést kifejezően azóta meghívta a Szent Egyed Közösség tagjait, hogy beszéljenek a menekültek között végzett szolgálatokról az egyházközségben.

A civilek legnagyobb kihívása a napi szintű feladatok ellátása, az egyre növekvő adomány-mennyiség és az önkéntesek egyre csökkenő erőforrásai. Az adományok koordinálása, valamint a tranzit-zónákban tartózkodó menekültek étkeztetése, éjszakáztatása és a tisztálkodás megoldása teszi ki az önkéntes munka jelentős részét, amelyet több hónapja helytálló civilek végeznek. Aggodalmukat fejezték ki, hogy mindemellett nem marad idő a téli időszak speciális feladatainak körvonalazására, fizikai ellátás (étkeztetés, zuhanyzás, mosás) megoldásának előkészítésére. Arra is fel kell készülni, hogy a déli országokból érkező menekülteket már az őszi, hűvösebb időjárás is megviseli. Jó időben a tranzit-zónákban az éjszakázás is megoldható, de nagy kérdés, hogy hol helyezik el ezeket az embereket később. A hidegre való berendezkedés közös megszervezése, ötletek és lehetőségek számbavétele is megkezdődött a találkozó után.

Kiemelt területként tekintenek a segítők a menekültek pszichés ellátására, a személyes odafordulásra, a spirituális szükségletek kielégítésére is, amelyet közös feladatként határoztak meg. Emellett a segítők lelki támogatását is fontosnak tartják. Az Ibn Khaldún Alapítvány képviselői a speciálisan muszlim segítség és segítség-elfogadási szemléletről osztott meg tapasztalatokat, a Máltai Lovagrend Zsidó Tagozatának képviselője a segítség elfogadásának vallási szempontjairól beszélt, a Szent Egyed Község a személyes odafordulást hangsúlyozta.

A második találkozón már a **Migration Aid** és az adományok gyűjtésében és elosztásában kiemelt szerepet játszó **Aurora** közösségi ház képviselői is jelen voltak. Itt az első találkozón felvetett témák mellett a menekültek útjának irányítása, valamint az állami, az egyházi és a civil feladatok összehangolása és hangsúlyozása került előtérbe.

A **Segítsünk együtt a menekülteknek-csoport** képviselője kanadai példát hozva kiemelte, ahol eddig az egyház a menekültek oldalára állt, ott mindig komoly előrelépés történt az ügyükben. Hiszen az egyház és a gyülekezeti vezetők tekintélye még mindig erős, hogy ha ők szerveznek gyűjtést, vagy hangsúlyozzák helyi döntéshozók felé az állami szerepvállalás szükségességét, az magasabb szintekre is elér, mint a civilek hangja.

A civil és vallási szervezetek összehangolt szolgálat-szervezése új tagokkal bővülve folytatódik. Moldován Szilvia a menekültektől kapott ajándékként értékelte a civil és egyházi szervezetek párbeszédét és összefogásukat pedig egy, a menekültek segítségén túlmutató civil-vallásközi szociális együttműködés kezdetének látja.

evangelikus.hu